

Bilag XII.

Fællesrepræsentationen
for De danske Sparekasser.

København, den 27. August 1934.

Til det fra Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

I Anledning af de fremkomne Pressemæddelelser om, at der vil blive fremsat Ændringsforslag til Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m., der tager Sigte paa en yderligere Tvangsnedsettelse af Indlaansrenten for saakaldte „nye Indskud“ i Sparekasserne, tillader Fællesrepræsentationen sig herved at fremsætte følgende over for det høje Landstingsudvalg:

Allerede under 5. Juli d. A. har Fællesrepræsentationen for De danske Sparekasser tilstillet det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m. en Indsigelse mod § 44 i det nævnte Lovforslag*), der tager Sigte paa en yderligere Tvangsnedsettelse af Indlaansrenten for samtlige Sparekasseindskud. Fællesrepræsentationen paaberaabte sig til Støtte for denne Indsigelse dels af Nationalbankdirektør Schrøder til Sparekasserne i Efteråret 1933 afgivet Løfte om, at en yderligere Tvangsnedsettelse af Indlaansrenten ikke vilde ske under Udførelsen af den paatænkte Konvertering, dels Paastanden om, at Sparerne ikke burde undergives en urimelig og uretfærdig Særbeskatning til Gennemførelsen af almindelige Lovgivningsformaal, idet de Midler, der eventuelt maatte udkræves hertil, burde tilvejebringes paa anden Maade. Af denne Udtalelse tillader man sig at vedlægge en Genpart.

Det er med Tilfredshed, at Fællesrepræsentationen har set, at den foreslaaede Sænkning af Indlaansrenten af samtlige Sparekasseindskud nu synes opgivet, men det er med Uro og Bekymring, at Fællesrepræsentationen gennem de fremkomne Pressemæddelelser har erfaret, at man paatænker den foreslaaede yderligere Tvangsnedsettelse gennemført alene med Virkning for nye Indskud.

Thi selv med denne Begrænsning vil Forslaget indeholde et aabenbart Brud paa det Sparekasserne i sin Tid givne Løfte, der var af saa stor Betydning for Sparekassernes imødekommende Stilling til Nationalbankens Ønske om, at Sparekasserne vilde stille deres højforrentede Obligationsmateriale til Raadighed til frivillig Ombytning. Hertil kommer endvidere, at man i høj Grad maa befrygte, at en tvangsmæssig Sænkning af Indlaansrenten for nye Indskud vil udsætte Sparekassernes Likviditet for alvorlige Vanskeligheder og bringe mange Sparekassers Udlaan til helt at standse og hidføre Opsigelse af bestaaende Laan. Det er ligeledes Fællesrepræsentationens Opfattelse, dels at den Spændvidde, der maa tilvejebringes mellem Indlaansrenten og Obligationsrenten, efter Erfaringer fra tidligere Konverteringer, allerede er til Stede, dels at Pengeinstitutterne af egen Drift vil nedsætte Indlaansrenten for nye Indskud, saafremt der under Konverteringen skulde vise sig en stærk Tilstrømning til visse Pengeinstitutter, hidrørende fra de ved Konverteringen frigjorte Midler.

*) Se den følgende Skrivelse (ad Bilag XII).